

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาพฤติกรรมการสื่อสารในการขายสินค้าโดยจำแนกตามหน้าที่ทางภาษาของผู้ขายสินค้าต่าง ๆ แบบแผงลอยชาวไทยในเขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยมีวิธีและขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังนี้ คือ

1. ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ขายสินค้าต่าง ๆ แบบแผงลอยชาวไทยทั้งหมด ในเขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยแบ่งเป็น 3 เขต ได้แก่ เขตพญาเหนือ เขตพญากลาง และเขตพญาใต้

2. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างของการศึกษาวิจัยนี้ คือ ผู้ขายสินค้าต่าง ๆ แบบแผงลอยชาวไทย จำนวน 30 คน โดยแบ่งเป็นเขตพญาเหนือ เขตพญากลาง และเขตพญาใต้ จำนวนเขตละ 10 คน ซึ่งได้มาจากการใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (วิธีสุ่มแบบเจาะจง, 2540, หน้า 84) โดยผู้วิจัยมีหลักเกณฑ์ในการสุ่มแบบเจาะจงเพื่อเลือกผู้ขายสินค้าต่าง ๆ แบบแผงลอยชาวไทย ดังนี้

1. เป็นผู้ขายสินค้าต่าง ๆ แบบแผงลอยที่เป็นชาวไทย
2. เป็นผู้ขายสินค้าแบบแผงลอยชาวไทยที่ขายสินค้าต่าง ๆ ที่ถูกกฎหมายและไม่ขัดต่อศีลธรรม

3. เป็นร้านค้าแบบแผงลอยที่ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นและได้เข้าไปสอบถามผู้ขายสินค้าแล้วว่าเป็นร้านค้าแบบแผงลอยที่มีนักท่องเที่ยวต่างประเทศเข้ามาเลือกชมและซื้อสินค้าในแต่ละวันเป็นจำนวนมากพอที่จะนำบทสนทนาที่เกิดขึ้นในการขายสินค้ามาทำการศึกษาวิเคราะห์ได้

4. กลุ่มตัวอย่างมีความยินดีและเต็มใจในการอนุญาตให้เก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถาม ประกอบด้วยข้อมูล 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ขายสินค้าแบบแฟรนไชส์ชาวไทย (ผู้ตอบแบบสอบถาม)

ตอนที่ 2 ได้แก่ ลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้ขายสินค้าแบบแฟรนไชส์ชาวไทย

ตอนที่ 3 ได้แก่ การใช้กลวิธีการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้ขายสินค้าแบบแฟรนไชส์ชาวไทย

1.1 การสร้างแบบสอบถามในแต่ละตอนมีวิธีการ ดังนี้

ตอนที่ 1 ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ขายสินค้าแบบแฟรนไชส์ชาวไทย (ผู้ตอบแบบสอบถาม)

ลักษณะของการตอบแบบสอบถามในตอนที่ 1 เป็นคำถามแบบเลือกตอบ โดยแบ่งออกเป็น 7 ข้อคำถาม ที่เกี่ยวกับ เพศ ระดับการศึกษา ประเภทของสินค้าที่ขาย ระยะเวลาของการขายสินค้าในเขตเมืองพัทยา ระยะเวลาของประสบการณ์ในการขายสินค้า สัญชาติหรือเชื้อชาติของลูกค้านักซื้อสินค้าและภาษาที่ผู้ขายสินค้าแบบแฟรนไชส์ชาวไทยใช้ในการสนทนาขายสินค้า

ตอนที่ 2 ได้แก่ ลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้ขายสินค้าแบบแฟรนไชส์ชาวไทย

1. ลักษณะเฉพาะของภาษาอังกฤษ จำนวน 16 ลักษณะที่ใช้เป็นข้อมูลในแบบสอบถามตอนที่ 2 ผู้วิจัยได้รวบรวมและปรับมาใช้จากลักษณะเฉพาะของภาษาอังกฤษที่พบในผลการวิจัยของสุปัญญา ชมจินดา (2538, หน้า 101-109) และผลการวิจัยของนิภาพร เล่าเทียนไชย (2547, หน้า 54-65) โดยนำมาเปรียบเทียบกันในรูปแบบตารางโดยลักษณะเฉพาะของภาษาอังกฤษที่มีความเหมือนกันจะถูกเลือกมาใช้เพียง 1 ลักษณะ ส่วนลักษณะเฉพาะของภาษาอังกฤษที่มีความแตกต่างกันนั้นผู้วิจัยได้ปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญแล้วจึงเลือกใช้ตามความเหมาะสม

2. การตอบแบบสอบถาม การใช้ลักษณะเฉพาะของภาษาอังกฤษ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามรูปแบบของลิเคอร์ท (Likert's Scale) (วิญญา วิชาลาภรณ์, 2540, หน้า 114) ดังนี้

ระดับการใช้	คะแนน
ใช้มากที่สุด	5
ใช้มาก	4
ใช้ปานกลาง	3
ใช้น้อย	2
ใช้น้อยที่สุดถึงไม่ใช้เลย	1

ตอนที่ 3 ได้แก่ การใช้กลวิธีการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้ขายสินค้าแบบแฟงลอยชาวไทย

1. กลวิธีการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ใช้เป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถามตอนที่ 3 ผู้วิจัยได้รวบรวมและปรับมาใช้จากการจัดแบ่งประเภทของกลวิธีการสื่อสารของนักวิจัยด้านภาษาศาสตร์ทั้งที่เป็นชาวไทยและชาวต่างประเทศ ได้แก่ นิภาพร เล่าเทียนไชย สมยศ สุภาภิ ปาภิภาคห์ สี-ชิง และแฟรงค์และคาสเปอร์ โดยนำมาเปรียบเทียบกันในรูปแบบตาราง ซึ่งกลวิธีการสื่อสารที่มีความเหมือนหรือคล้ายกันจะถูกเลือกใช้เพียง 1 กลวิธี โดยยึดการจัดแบ่งประเภทของกลวิธีการสื่อสารตามแนวคิดของปาภิภาคห์เป็นหลัก สำหรับกลวิธีการสื่อสารที่มีความแตกต่างกัน ผู้วิจัยได้ปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญแล้วจึงเลือกใช้ตามความเหมาะสม

2. การตอบแบบสอบถามการใช้กลวิธีการสื่อสารภาษาอังกฤษ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามรูปแบบของลิเคอร์ท (วิญญา วิศาลาภรณ์, 2540, หน้า 114) เช่นเดียวกันกับการใช้ในการตอบแบบสอบถามในตอนที่ 2 เกี่ยวกับการใช้ลักษณะเฉพาะของภาษาอังกฤษ ดังนี้

ระดับการใช้	คะแนน
ใช้มากที่สุด	5
ใช้มาก	4
ใช้ปานกลาง	3
ใช้น้อย	2
ใช้น้อยที่สุดถึงไม่ใช้เลย	1

1.2 นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) (วิญญา วิศาลาภรณ์, 2540, หน้า 118-119)

1.3 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับผู้ขายสินค้าแบบแฟงลอยชาวไทยในเขตเมืองพัทยาจำนวน 20 คน เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูลจริง

1.4 นำแบบสอบถามที่ได้จากการนำไปทดลองใช้ มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ตามแบบของครอนบัค (Cronbach's Alpha) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) หรือค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 125-126) โดยค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของข้อคำถามในแบบสอบถามตอนที่ 2 คือ 0.866 ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของข้อคำถามในแบบสอบถามตอนที่ 3 คือ 0.699 และค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นรวมของข้อคำถามในแบบสอบถามทั้ง 2 ตอน คือ 0.868

1.5 นำแบบสอบถามมาปรับแก้อีกครั้งหนึ่งเพื่อให้มีความถูกต้องก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูลจริง

รายละเอียดต่าง ๆ ของแบบสอบถามดังปรากฏในภาคผนวก ข

2. แบบสังเกต ประกอบด้วยข้อมูล 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ขายสินค้าแบบแผงลอยชาวไทย (ผู้ถูกสังเกต)

ตอนที่ 2 การใช้กลวิธีการสื่อสารภาษาอังกฤษจำแนกตามหน้าที่ทางภาษาของผู้ขาย
สินค้าต่าง ๆ แบบแผงลอยชาวไทย

ตอนที่ 3 การใช้กลวิธีการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้ขายสินค้าแบบแผงลอยชาวไทยที่
สังเกตพบเพิ่มเติม

2.1 การสร้างแบบสังเกตในแต่ละตอนมีวิธีการ ดังนี้

ตอนที่ 1 ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ขายสินค้าแบบแผงลอยชาวไทย (ผู้ถูกสังเกต)

ลักษณะของการตอบแบบสังเกตในตอนที่ 1 เป็นทั้งคำถามแบบเลือกตอบและแบบ
ปลายเปิดโดยแบ่งเป็น 7 ข้อ ประกอบไปด้วยคำถามที่เกี่ยวกับ เพศ ระดับการศึกษา สัญชาติหรือเชื้อ
ชาติของลูกค้าที่ซื้อสินค้า ระยะเวลาของการขายสินค้าในเขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ระยะเวลา
ของประสบการณ์ในการขายสินค้า ประเภทของสินค้าที่ขาย และภาษาที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้ในการ
สนทนาขายสินค้า

ตอนที่ 2 การใช้กลวิธีการสื่อสารภาษาอังกฤษจำแนกตามหน้าที่ทางภาษาของผู้ขาย
สินค้าต่าง ๆ แบบแผงลอยชาวไทย

แบบสังเกตนี้เป็นแบบสังเกตการใช้กลวิธีการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยจำแนกตาม
หน้าที่ทางภาษาของผู้ขายสินค้าต่าง ๆ แบบแผงลอยชาวไทยในเขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี
สำหรับกลวิธีการสื่อสารที่ใช้สร้างแบบสังเกต ผู้วิจัยใช้กลวิธีการสื่อสารต่าง ๆ เช่นเดียวกันกับที่ใช้
ในการสร้างแบบสอบถามตอนที่ 3 และได้เพิ่มเติมกลวิธีการสื่อสาร 2 กลวิธี ได้แก่ กลวิธีการพูด
ยืนยันเพื่อความเข้าใจ (Confirmation) และกลวิธีการถามเพื่อความแน่ใจ (Seeking for Clarification)
เพื่อความครอบคลุมและถูกต้องในการวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับหน้าที่ทางภาษาที่ใช้ในการสร้าง
แบบสังเกต ผู้วิจัยประยุกต์ใช้จากการจัดหัวข้อในการสนทนาขายสินค้าของสำนักงานการศึกษา
นอกโรงเรียน จังหวัดสมุทรปราการ

ตอนที่ 3 การใช้กลวิธีการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้ขายสินค้าแบบแผงลอยชาวไทยที่
สังเกตพบเพิ่มเติม

แบบสังเกตในตอนที่ 3 เป็นข้อมูลที่สังเกตพบเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้กลวิธีการสื่อสาร
ภาษาอังกฤษของผู้ขายสินค้าแบบแผงลอยชาวไทยในเขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรีที่อยู่
นอกเหนือจากกรอบการวิจัย

2.2 นำแบบสังเกตไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจเพื่อความสมบูรณ์ถูกต้อง

2.3 นำแบบสังเกตมาปรับปรุงแก้ไขให้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปใช้
เก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลจริง

รายละเอียดต่าง ๆ ของแบบสังเกตดังปรากฏในภาคผนวก ข

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและบันทึกเสียงบทสนทนาที่เกิดขึ้นในการขายสินค้าของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนภายในวันเดียวกัน โดยมีขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยผู้วิจัยเป็นผู้แจกแบบสอบถามด้วยตนเองและเก็บคืนในทันทีภายหลังจากที่กลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว

2. เก็บข้อมูลที่เป็นบทสนทนาโดยการบันทึกเสียงบทสนทนาในการขายสินค้าระหว่างผู้ขายสินค้าแบบแผงลอยชาวไทยกับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ โดยเก็บข้อมูลจากผู้ขายสินค้าแบบแผงลอยชาวไทย 1 คน ต่อ 1 วัน และไม่จำกัดจำนวนบทสนทนาที่บันทึกเสียงได้ การเก็บข้อมูลอยู่ในช่วงเวลา ตั้งแต่เวลา 18.00 จนถึง 23.00 น. เนื่องจากเป็นช่วงเวลาที่มีย่านนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมาเดินเลือกชมและซื้อสินค้าเป็นจำนวนมาก

3. ในขณะที่ทำการบันทึกเสียงบทสนทนา ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลโดยการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-participant Observation) ประกอบด้วยอีกวิธีหนึ่ง ทั้งนี้เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการใช้กลวิธีการสื่อสารภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นทั้งหมดในการสนทนาระหว่างผู้ขายสินค้าแบบแผงลอยชาวไทยกับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ และนำข้อมูลที่ได้มาประกอบการวิเคราะห์ข้อมูลร่วมกับการใช้แบบสังเกตการใช้กลวิธีการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยจำแนกตามหน้าที่ทางภาษา

4. บันทึกเสียงเฉพาะบทสนทนาที่ผู้ขายสินค้าต่าง ๆ แบบแผงลอยชาวไทยพูดภาษาอังกฤษหรือภาษาไทยสลับหรือปนภาษาอังกฤษเท่านั้น ในการสนทนาขายสินค้าให้กับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำบทสนทนาที่บันทึกเสียงได้มาคัดเลือกเฉพาะบทสนทนาที่ผู้ขายสินค้าต่าง ๆ แบบแผงลอยชาวไทยพูดภาษาอังกฤษหรือภาษาไทยสลับหรือปนภาษาอังกฤษเท่านั้นและมีความชัดเจนเพียงพอ โดยเป็นบทสนทนาที่มีการผลัดกันพูดได้ตอบระหว่างผู้ขายสินค้าแบบแผงลอยชาวไทยกับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศอย่างน้อยฝ่ายละ 2 ครั้งขึ้นไป

2. นำบทสนทนาที่ผ่านการคัดเลือกแล้วมาถอดเสียงเป็นตัวอักษร โดยได้จำนวนบทสนทนาทั้งสิ้น 136 บทสนทนา

3. แบ่งช่วงการพูดในบทสนทนาโดยใช้หลักการวิเคราะห์การใช้กลวิธีการสื่อสารจากการพิจารณาช่วงการพูดของผู้พูด (Richards, 1992, p. 302) โดยได้จำนวนช่วงการพูดทั้งสิ้น 998 ช่วงการพูด

4. นำช่วงการพูดที่แบ่งอย่างถูกต้องแล้ว มาวิเคราะห์หาการใช้กลวิธีการสื่อสารโดยจำแนกตามหน้าที่ทางภาษา โดยในกรณีที่ช่วงการพูดที่นำมาวิเคราะห์ใน 1 หน้าที่ทางภาษานั้นพบการใช้กลวิธีการสื่อสารที่แตกต่างกันมากกว่า 1 กลวิธี ผู้วิจัยได้นับจำนวนกลวิธีการสื่อสารที่พบแตกต่างกันนั้นทั้งหมด ดังตัวอย่างจากบทสนทนาของผู้ขายสินค้าประเภทของที่ระลึก ดังต่อไปนี้

TFS: Yes, coconut

FC: Coconut?

TFS: Yes, one hundred fifty.

(TFS คือ Thai Female Street Vendor หมายถึง ผู้ขายสินค้าแบบแผงลอยชาวไทยเพศหญิง)

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้ขายสินค้าแบบแผงลอยชาวไทยพูดแนะนำคุณภาพสินค้าว่า “Yes, coconut” ซึ่งเป็นช่วงการพูดที่นำมาวิเคราะห์ และหลังจากการวิเคราะห์โดยผู้วิเคราะห์ทั้ง 2 คน ผลการวิเคราะห์ที่ได้ คือ คำว่า “coconut” สามารถจัดเป็นกลวิธีการใช้คำสั้น ๆ และง่าย ๆ และกลวิธีการบรรยายทางด้านกายภาพ จากการวิเคราะห์การใช้กลวิธีการสื่อสารทั้ง 2 กลวิธีดังกล่าวผู้ขายสินค้าแบบแผงลอยชาวไทยต้องการสื่อความหมายในภาษาไทยเหมือนกันว่า “สินค้าทำจากกะลามะพร้าว”

5. หากผู้ขายสินค้าพูดซ้ำคำ กลุ่มคำ หรือประโยคเดียวกันในบทสนทนาเดียวกัน คำกลุ่มคำ หรือประโยคที่ผู้ขายสินค้าแบบแผงลอยชาวไทยพูดซ้ำเช่นนี้จะถูกนำมาวิเคราะห์เพียงครั้งเดียว ดังตัวอย่างเช่น

TFS : Three hundred fifty baht.

FS: Give me more discount. Two hundred fifty?

TFS: Cannot

FS: I take two. Can you give me four hundred?

TFS: Cannot. I give you last price, seven hundred.

FS: Very expensive. If I take two, can you give me five hundred?

TFS: Cannot.

จากบทสนทนาตัวอย่างข้างต้น ผู้ขายสินค้าแบบแฟงลอยชาวไทยเพศหญิงพูดคำว่า “Cannot” ซ้ำในบทสนทนาเดียวกันซึ่งมีความหมายเป็นภาษาไทยว่า “ลดยาลไม่ได้” โดยคำว่า “Cannot” จะถูกนำมาวิเคราะห์เพียงครั้งเดียว

6. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้แบบสังเกตการใช้กลวิธีการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยจำแนกตามหน้าที่ทางภาษา โดยใช้ผู้วิเคราะห์ 2 คน ได้แก่ ตัวผู้วิจัยเองและอาจารย์นันทิพร เรืองสวัสดิ์ อาจารย์พิเศษผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นช่วงการพูดชุดเดียวกัน

7. เมื่อผู้วิเคราะห์ทั้ง 2 คน ได้ผลการวิเคราะห์ที่แตกต่างกันของช่วงการพูดเดียวกัน ผู้วิเคราะห์ทั้ง 2 คน จะนำผลการวิเคราะห์นั้นของแต่ละคนมาพิจารณาร่วมกันอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้ได้ผลการวิเคราะห์ที่ถูกต้องและเหมาะสมตรงกัน

8. นำค่าความถี่ของผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการใช้แบบสังเกตมาคำนวณหาค่าร้อยละ โดยประยุกต์จากสูตรการหาค่าร้อยละของประกอบ กรรณสูตร (2525, หน้า 73) ดังนี้

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{ความถี่ที่ได้}}{\text{ความถี่ทั้งหมด}} \times 100$$

8.1 หาค่าร้อยละของการใช้กลวิธีการสื่อสารประเภทต่าง ๆ โดยจำแนกตามแต่ละหน้าที่ทางภาษา จากสูตร

$$\begin{array}{l} \text{ค่าร้อยละของการใช้} \\ \text{กลวิธีการสื่อสารแต่ละ} \\ \text{กลวิธีในแต่ละหน้าที่} \\ \text{ทางภาษา} \end{array} = \frac{\begin{array}{l} \text{ความถี่ของการใช้กลวิธีการสื่อสารแต่ละกลวิธี} \\ \text{ในแต่ละหน้าที่ทางภาษา} \end{array}}{\begin{array}{l} \text{ความถี่ของการใช้กลวิธีการสื่อสารทั้งหมด} \\ \text{ในแต่ละหน้าที่ทางภาษา} \end{array}} \times 100$$

8.2 หาค่าร้อยละของการใช้หน้าที่ทางภาษาต่าง ๆ ในแต่ละกลวิธีการสื่อสาร จากสูตร

$$\begin{array}{l} \text{ค่าร้อยละของการใช้} \\ \text{หน้าที่ทางภาษาแต่ละ} \\ \text{หน้าที่ในแต่ละกลวิธี} \\ \text{การสื่อสาร} \end{array} = \frac{\begin{array}{l} \text{ความถี่ของการใช้หน้าที่ทางภาษาแต่ละหน้าที่} \\ \text{ในแต่ละกลวิธีการสื่อสาร} \end{array}}{\begin{array}{l} \text{ความถี่ของการใช้หน้าที่ทางภาษาทั้งหมด} \\ \text{ในแต่ละกลวิธีการสื่อสาร} \end{array}} \times 100$$

9. หาค่าความเที่ยงตรงระหว่างผู้วิเคราะห์ (Inter-rater Reliability) โดยนำคะแนนที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้วิเคราะห์แต่ละคนไปหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Correlation Coefficient) (สมโภชน์ อเนกสุข, 2549, หน้า 79) โดยได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.76 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

10. นำแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บข้อมูล มาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้ลักษณะเฉพาะของภาษาอังกฤษ และการใช้กลวิธีการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อวิเคราะห์หาระดับการใช้

11. นำค่าเฉลี่ยของการใช้ลักษณะเฉพาะของภาษาอังกฤษและการใช้กลวิธีการสื่อสารในแต่ละหัวข้อมาทำการแปลผลโดยใช้เกณฑ์การแปลผลที่สร้างโดยใช้การแบ่งช่วงการแปลผลตามหลักของการแบ่งอันตรภาคชั้น (Class Interval) ซึ่งใช้หลักค่าสูงสุดลบค่าต่ำสุด แล้วหารด้วยจำนวนช่วงหรือระดับที่ต้องการแปลผล (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538, หน้า 8-11) ดังนี้

$$\frac{\text{พิสัย}}{\text{จำนวนช่วง}} = \frac{\text{ค่าสูงสุด} - \text{ค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนช่วง}} = \frac{5-1}{5} = 0.8$$

ซึ่งได้เกณฑ์การแปลผลและความหมาย ดังต่อไปนี้

เกณฑ์การแปลผล	ความหมาย (ระดับการใช้)
ระดับคะแนน	
4.21 – 5.00	มากที่สุด
3.41 – 4.20	มาก
2.61 – 3.40	ปานกลาง
1.81 – 2.60	น้อย
1.00 – 1.80	น้อยที่สุด

12. ศึกษาหาการใช้กลวิธีการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้ขายสินค้าแบบแผงลอยชาวไทยในเชิงคุณภาพที่ได้จากการสังเกตและการบันทึกเสียงบทสนทนา

13. ศึกษาหาการใช้ลักษณะเฉพาะของภาษาอังกฤษของผู้ขายสินค้าแบบแผงลอยชาวไทยในเชิงคุณภาพที่ได้จากการสังเกตและการบันทึกเสียงบทสนทนา

14. เขียนบรรยายผลการวิจัยที่พบตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและเพื่อตอบคำถามการวิจัยที่ได้ตั้งไว้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการทางสถิติต่าง ๆ สำหรับการวิจัย ดังนี้

1. ค่าร้อยละ ใช้สูตรดังนี้ (ประคอง กรรณสูตร, 2525, หน้า 73)

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{ความถี่ที่ได้}}{\text{ความถี่ทั้งหมด}} \times 100$$

2. ค่าเฉลี่ย ใช้สูตรดังนี้ (สมโภชน์ อเนกสุข, 2549, หน้า 19)

$$\mu = \frac{\sum X}{n}$$

โดยที่ n คือ จำนวนของคะแนนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง

X คือ คะแนนแต่ละค่า

μ คือ ค่าเฉลี่ยของประชากร

3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สูตรดังนี้ (สมโภชน์ อเนกสุข, 2549, หน้า 31)

$$s = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{n - 1}}$$

โดยที่ X คือ คะแนนแต่ละค่า

$\bar{X}$ คือ ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากกลุ่มตัวอย่าง

s คือ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

n คือ จำนวนตัวอย่าง